[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

અમદાવાદ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

શીલાછાપમાં છાપ્યું

સર્વ હક છપાવનારે સ્વાધીન રાખ્યા છે

સંવત ૧૯૫૫ સને ૧૮૯૯

કીમત ૦-૩-૦

श्री.

चरीत्रकुंभकरण.

आ लघुपुस्तक जुना ग्रंथो उपरथी छापी प्रसिद्ध

करनार लल्लुभाई जीवनभाईदास.

ठे. सरसपुर.

अमदावाद.

त्रिकमलाल सोमेश्वरलाल भाईनी बाउनामे

जा उपर विश्वेश्वर प्रेसमां ईश्वरदास जेठाभाए

हांसेरोंणां छापमां छाप्युं.

संवत. १९४७ सने १८९०.

कीमत ०-३-०

सूचना.

आयुर्वेदनी अंदर जेजे नवीन वनस्पति छे
तेने नहि जाणता होवाथी तेमां जणावेली थोडीक जा-
णी तेनी दवा बनावी राखवी अने जोइये ते वखते ते-
नो उपयोग करवो आवीरीते करवाथी ते-
नो लाभ घणोज फायदो थाय छे अने ते निष्फल
थता नथी माटे सर्व सद्गृहस्थोए तेमां ल-
क्षपूर्वक उपयोग करवो.

ली. पंडुलाठे वनमाळी

सेवक.

श्रीपा॰

अथ॰ पुष्य नक्षत्रनां जोगनां औषद लख्यां छे;

जे दिवसे पुष्य नक्षत्र रविवार होये ते दिवसे झीलनुं मुळ कुमारिकाना कांतेला सुत्रये जे मुळने बांधी पुरुष तथा स्त्रीना हाथे बांधीये तो वळगाड नासे; भुत प्रेत डाकण पण नासे सही; २॥ बाल कागेरनुं मुळ लावी हाथे बांधीयेतो स्त्रीने लोही बहेतुं होय ते टळे; ३॥ चोरनुं मुळ सुरज सामुं आव्युं होय ते रविवारे लावी कुमारिकाना कांतेला सुत्रना ताग॰ २१ करी परोवि स्त्रीने हाथे बांधेतो दुध स्तनमां आवे सही; ४॥ रविवारे आंबाडीनां पांदडां लावी तेमां समताने मरी मेळवी पावेतो ताव सर्व जाय; ५॥ रविवारे राता आंबाडानुं मुळ

રવિવારે કાંતેલું સુત્ર કુમારિકાનું લેઈ તેનો દો
રો બનાવી તે મુળ સહીત હાથે બાંધીયે તો
તાવ સર્વ જાય. આંધાડીનું હાલણ પણ કર
વું જોઈયે. ॥૫॥ પુષ્પ નક્ષત્ર રવિવારે ઉતાજાં
ગરાનું મુળ ઉત્તર દિશાયેથી લાવવું અને
કુમારિકાનાં કાંતેલા સુત્રના ત્રાગડાનો
દોરો બનાવી તે મુળ સહીત બાંધીયે તો ત
રીઓ તાવ જાય સહી. ॥૬॥ રવિવારે રેશ
વંતીનું મુળ લાવી પાસે રાખીયે તો રાજ વ
શ્ય થાય. પણ તે સવારમાં કણ પણ બોલ્યા
પહેલાં લાવવું જોઈયે. ॥૭॥ રવિવારે ત્રણે
જાતનાં આંધેડાનાં મુળ લાવવાં કુમારિ
કાના કાંતેલા સુત્રથી બાંધી હાથે બાંધી
યે તો સર્વ પ્રકારના તાવ જાય સહી. ॥૮॥
[illegible]નક્ષત્રના દીવસે સરપંખાનું મુળ લા
વી માથામાં રાખે તો નજર તાવ ટળે, સુ

ल प्रेत पासे आवे नहीं.॥९॥ अंकोल तथा
लक्ष्मणि तथा सरपंखानुं मुळ ए त्रणे मुळ
जाथि पाघडीमां राखे तो. चोर. सर्प. गजुर. रानु
जण अग्नि एरलां लेइ नहीं.॥१०॥ रविवा
रे सरपंखानुं मुळ ऊगते सुरजे लावुं नेधी
ने लेवुं पछी ते मुळ पाघडीमां राखीये तो स
र्व भयथी टळे.॥११॥ कण्णा कुंथेरनुं मुळ
उत्तर दिशाये लावु कोढीने लेवुं. ने दीवसे
लाववुं तेना आगल्या दिवसे उपवास
करवो. पछी ए मुळ मांथामां राखीये ने कळ
यो करीये ते कळयो जली आवे नहीं.॥१२॥
रविवारे गोरे चंदन. स्वेत रींगणीनुं मुळ
अने लंभावती ए त्रणे यारी कुपाळमां ति
लक करीये. पछी जे कामे जईये ते काम सि
द्ध करीने आवीये नहीं.॥१३॥ अरणीनुं
मुळ शनिवारना दिवसे नोतरी आववुं

અને રવિવારના દીવશે તે લઈ આવવું.
તેના કકડા ત્રણ કરવા પછી કુમારિકાના
કાંતેલા સુતરના ત્રાગડ માંણસ પ્રમાંણે લાં
બા કરી તેનો દોરો બનાવી પછી પેલા કકડા
ત્રણે દોરે બાંધીયે પછી તે દોરો કેડે બાંધીયે
તો રસ જાય સહી. ॥૧૪॥ ભાંગ આવળનું
મુળ રવિવારે લાવીને સાકરમાં વાટી પાયેતો બં
ધ થયે. ॥૧૫॥

અથ અમલેષા રોગના
ઓષધ લખ્યાં છે.

નગોડનું તેલ કરી મધમાં ઘાલીને ચોપડે તો
કોડ જાય સહી. ॥૧॥ તથા ગજ ચર્મ જાય દે
હ રાડોમણ થાય સહી ॥૨॥ વાંઝ ઇંદ્રાવણનું મુ
ળ વાસી પાંણીમાં ઘસી ચોપડેતો સર્વ જા
તનું ઝેર ઉતરે. પીવે તો વાસી વિકાર ઝેર વિ
ગેરે સર્વ જાતીનાં ઝેર ઉતરે સહી. ॥૩॥ ...

ગાયના ઘીમાં વાટી ચોપડેલો કઠમાળ જા
ય સહી. ॥૩॥ ઇંદ્રવારણીનું મુળ. દેવદારનું
મૂળ. લવીંગ એ સર્વેની ગોળી લેપની એવી
કરી હરસ ઉપરી લાવે ને પીત્રાના મુળની
છાલનું ચુરણ ટાંક. ૧ રોજ ગાયના મુત્રમાં
ખવાવે તો હરસ મટે. ॥૪॥ ઇંદ્રવારણાં પંચાં
ગ ઘૃત અથવા દુધ ગાયનું તેમાં વાટીએ
સ્ત્રીની એન ઉપરી પેડુમાં જ્યાં દુઃખતું હોય
તીહાં ચોપડેલો દુઃખ મટી જાય સહી ॥૫॥
હરડેકન ગાયના ઘીમાં ડેળવી બાલકને
નાગયા બેસારે ત્યારે રોજ ચટાડીયે તો
વિષ્ટા નરમ થાય તથા નવાડ ગીને પણ
ચોપડીયે. ॥૬॥ સહુન એરંડાનું મુળ ત્રિ
ફલા પાણીમાં વાટી પેટે ચોપડીયે તો અંત
રગળ ગાંઠ ગુલમવાયુ સર્વ ટળે. ॥૭॥
કાંગેરનાં મુળની છાલ વાટી અંતરગળ

ધરે ચોપડેલો અંતરગળ ગાંઠ મટે સહી. ॥૮॥
રાઇનું બીજ વાટી રૂમાં તેની પોટલી કરી હાથ
માં રાખેલો દાઢ દુઃખતી રહે. ॥૯॥ વાવ
ડીંગના ભુકાની પોટલી હાથમાં રાખેલો દા
ઢ દુઃખતી રહે સહી. ॥૧૦॥ મોતીયો ક
ઠુરાચાદન.૧ ઝીણો વાટી લુગડામાં પોટલ
કરી દાઢમાં રાખેલો દુઃખતી રહે સહી. ॥૧૧॥

અથ. મઘા નક્ષત્રનાં જોગનાં ઔષધ લખ્યાં છેઉ

અસુરકૃત અંઘેડાનું મુળ. એ બંને આકડા
ના મુળના રસમાં વાટી દીન.૧૫ ખાયે તો
મુખ કાંન્તિ વધે ॥૧॥ ત્રોય રીંગણીનું
બીજ બોકડીના મુત્રમાં વાટી કાંનમાં મુ
કે તો કાંન બહેરો નીકળી જાય ॥૨॥ કડ
વું કારેલિંગાનું લાવી તેને કુટવી પાણી
રસ કરી આંખમાં જેરે આંજેતો આંજવાં

રખે. આંખ ચોખી થાય:॥૩॥ ડુંગળી આ
દુ લવીંગ. એ ત્રણે લેવાં વાટી નાકમાં સેંધુ
પાડેલો કસવાયું રોગને રાખે. મગજનો કી
ડો મટે સહી:॥૪॥ સમુન્દ્રફળ હાથીના મુ
ત્રમાં વાટી નાસ દાજેલો ફસરખે સહી:॥
૫॥ સમાપ્ત॥

અથા પુર્વી શાળગુણી ભોગના
ઔષધ લખ્યાં છે:

પુંવાડીયાનાં મુળ ઉત્તર દિશા તરફનું મુણે
રાખીને લેવું કુમારિકાના કાંતેલા સુત્રના
તાર.૭ સાતનો દોરો કરી હાથ ઉપરી બાંધે
લો તાવ તરીઓ જાય સહી:॥૧॥ રાયનો ભુકો
જાયફળના ઘીમાં ખદખદાવી ઉપરી મીઠું ભભરા
વી વાળા ઉપરી ચોપડેતો વાળો નીકળી
પડે॥૨॥ રાતા અંઘેડાનું મુળ કુમારિકાના
કાંતેલા સુત્ર તાર.૭નો દોરો બનાવી મુળ.

બાંધી પછી તે દોરો હાથે બાંધીયે તો તા
વ જાય.॥ ઊપર પાંણી ગરમ કરી જાંમી
ને પીવું જોઈયે.॥૩॥

અથ. ઊનવા રાલગુણી
નદાન્ત્રનાં ઓષધ લખ્યાંછે.

હરકણી. છડુ. લોધર. ગોધમલોટ. લવીંગ.
એ સર્વ સમભાગે લેવું. અથવા આંમલી
ના રસમાં વાટી પોટલી કરી દરદ ઉપ
રે રોજ રાતરે સુવા ટાંણે મુકવી દીન૭
સાત સુધીતો દરદ નીકળી પડે.॥૧॥ અ
નતીના આડનું મુળ. પુરવ દીશાયે સામુ
જોઈ લીજે. કુમારિકાના કાંતેલા સુતના
ત્રાગ.૫૦ તેના ઘટ પ્રમાંણે તેહ દોરો કરી
મુળને દોરે બાંધી તે દોરો હાથે બાંધે.અ
થવા માદળીયામાં ઘાલી હાથે બાંધેતો
રોગ માત્ર ન થાય. રાતરે સુંણ ના ના રહે

रत्नागोणी प्रागोठीनुं सुळ मंगाववा खाजे
करवीनो संगम करे ते पछे सुखमां राखे
तो वीरज बंध रहे. सुखमांथी काढे ते वारे
वीरज खरे. अथवा मीठु सुखमां राखे अ
थवा उपर लीपुं सुरो: ते वारे वीरज
खरे सही ॥ ३ ॥ धतुरानुं सुळ ते क्रमां
एरे प्रागोठीना सुळनी वीगत प्रमाणे क
रवु ते प्रमाणे करवुं ॥ ४ ॥ एक पीपर
आठ लवींग. बेठेडुं. समभागे लईने कुटी
मेंदना पांखडामां मेळवीने लींगे लेप
दीजे तो. लींग वधे. लांबो थाय. उपर कुंथ
लाकड पीसुं लगाडीये ॥ ५ ॥ धतुराना कठमां
मुंडवाटी येपनी करी रस उपरी राख्या उ
पर अंगार लगाडवो तो करस नीकळी पडे ॥
॥ हीरानुं मीठुं सोनागेरु. मे मनने पाट
कांमीमां दीपकी करी दीवडो करो हाथे लगे

હસ્ત નીકલી પડે.॥૭॥ લોધર. હારા કસીના
ન પીંપળી. એ આગે. વારી પછી તલનું તેલ સો
મ કરી ઓષધ તેમાં નાંખી લીંગ ઉપર લેપ કરે
તો લીંગના કર્ણ વધેછે.॥૮॥

અથ. હસ્ત નક્ષત્રનાં જોગનાં ઓષધ લખ્યાંછે;

આકડાનાં મુળ લાવી તેના ગણપતિ ઘડાવીયે
તેને લોને મઢાવીયે ને રોજ પુજા કરી ધુપ દીપ ક
રવો. દુર્વા તથા કનેરનાં ફુલ અક્ષત ચોખા ચ
ડાવે. ચોથના દીવસે ચંદ્રમા ઉગે એટલે રાં
ધું. ચુરમું જમવું ત્યાંય પધારી કરવી મંત્ર ગણ
પતિનો એક હજારવાર જપવો. તો સાધ્ય થાય પ
છીતે કારજ કહે તે સીધ્ધ કરી આપે સુપનામાં
કહી જાય.॥૧॥ એક વરાગી ગાયનું મુત્ર. સોયુ
ર ગધો. કપુર. સોનાયલીનું મુળ. એ પાંચે વસી
ઉપાળમાં તીલક કરવું અવલીનું નામ લેઈને પ

ઘી ને તિલક તે અસ્ત્રીને બલાવવું તો તે વસ્ય
થાય સહી ॥ ૩ ॥ સ્વેત આકડાનું મુળ રવિવા
રે ઊતર દિશાયે સુધ્ધ કરીને લેવું. પછી તેનો
રસ કાઢી પારામાં નાંખી ગુટીકા બાંધીયે તો
તે બંધાય પછી તેનો ટીલો કરી રાજ સભામ
રે જઈયે તો રાજા વસ્ય થાય. સ્વેત આકડા
નું મુળ લાવી. અયના પુષ્પના રસમાં ઘસી
તેની ગુટીકા બાંધી તે ગુટિકા ઘસી. કપાળ
માં તીલક કરીયે તો અસ્ત્રી વસ્ય થાય ॥ ૪ ॥
સ્વેત આકડાનું મુળ લાવીને કેડ ઉપર બાં
ધીયે તો વીર્ય સ્થંભન રહે. અતીત થાય
નહીં ॥ ૫ ॥ સ્વેત આકડાના મુળનો રસ
પારો વાલ. ૧ ને રસના પુટ દેવા ૫ પછી તે
ની ગોળી બનાવી અસ્ત્રીની યોની (ભગ)
માં તે મધ્યમાં રાખીયે તો વંધ્યા અસ્ત્રીને
પુત્રને પ્રાપ્ત થાય સહી ॥ ૬ ॥

અથ ધાત્રા નબળાઇના રોગનાં ઔષધ લખ્યાંછે;

ધાત્રાનું મુળ અન્તર દિશાએ સામું જેઠી લે
વું પછી તે ઘસી દીન ૧૮ સુધી પાએતો ઊભ
ણો રોગ જાય, વાસી પાણીમાં પીવું, ને રોજને
એપરણુંતો રખી જાય;॥૧॥ ઇલચી ટાંક ૫ પીપ
રમુલ ટાંક ૫ જાઇફળ ટાંક ૫ ગોખરૂ ટાંક ૫ સિંધવ ટાં
ક ૫ હરીમાનુ ટાંક ૫ સુંઠ શેર ૦॥ ચુરણ કરીને
તેના ભાગ સાકર ભેળી દરરોજ ટાંક ૩ દુધની
સાથે પીવેતો ધાતુ પુષ્ટ થાય સહી॥૨॥
આંબાનો છોર [illegible] [illegible] [illegible]
ઠાંમમાં લેવું તેમાં દુધ શેર ૦॥ છોર ટાંક ૨
સાકર ટાંક ૫ [illegible] ટાંક ૯ [illegible] [illegible]
એતો માણસ [illegible] થાય. દીન ૭ [illegible] સુધી
દવા ખાવી. ત્યાં સુધી મોળું ખાવું તેથી [illegible]
મ [illegible] થાયછે;॥૩॥ [illegible]

અથ-સ્વાતિ નક્ષત્રનાં રોગનાં ઔષધ લખ્યાંછે;

વરધારો-પીપર, નારંગી-ગોખરૂમુળ-ધમા
સો-પટોલ-કડાછાલ-લવીંગ કરીયાતુ-સું
ઠ-એ સરવ સમભાગે લઈ વારી સુરણ સી
તેની પડીકી-૭ સાત કરવી પછી શેર પડી-૧
ઉકાળવી પાણી શેર-૧ માટેદું રહે ત્યારે ઉ
તારી પાવુ તો સર્વ જાતીના તાવ જાય.સં
ચળ ખાઈને રાખવું જોઈયે.તે કાથને પાવા
ટાંણે મોરી-નાંખવો ટાંક-૨ સુખજા.૫વા લે
ગલ તોલો૧ ચુંણો શેર ॰॥ લાવી તેને કુટી
કુલડીમાં ભરવી પછી તેના વચમાં સોમલ
મુકી મોં બંધ કરવું મોટાં છાંણાં નંગ-૧૦ લેઈ
તે કુલડી વચમાં મુકી અગનીમાં સોમલ ફુકી દે
વે તો તે સોમલ મરેછે પછી રતીભાર ૧
[illegible] તો સર્વ જાતીના તાવ જાયજ જાય

तेल करवु. आंमलीनो परेज करवो आजंदु
ई पण सीध करेछे,॥२॥

अथा. विशेषिता नक्षत्रनां जोग
नां ओषद लख्यांछे;

रविवारे पांपळनुं मुळ दक्षिण दिशायेथुं
ठ देईने लेवुं. पछी साठी चोखाना धोवराण
मां घसीने दीन-४० सुधी पायेतो पेटमांथी
जळोदर जाय. थायपुं न थावुं.१॥ आंमुळ
नो गुंद. साकर दुधमां उकाली दीन-२१ पीवे
तो साकरीयो प्रमेह मटे सही,॥२॥ पोती
यामां डाघ पडता होय ने तथा ईद्रीमांथी
रपडां पडतां होयले, तथा जणतरा चली
होयते मटे सही॥३॥ वेवनां पांदडां ला
वी तेमां थोडी साकर नांखी लसोटी तेनो
रस काढी पछी ते रस गायना दुध सा
थे दीन-७ सुधी पीयेतो प्रमेह जतोथी

થયેલો નાગબીયો મટે સહી. ઉપર લેલ મ
રસુ. બેરાસનો પેરેજ કરવો. ॥૩॥ ભાંગના
પરાંડુ. લાવી ઠીકરાના ઘડામાં પાંણી ભરી
તેમાં ભાંગ નાંખી ને ઘડાનું મોંઢું બાંધી ર
ચીપે અગારને છાપરા ઉપર મુકી છાંડવો
પછી સવારમાં તે પાંણી ગાળી સવારથી
તે સાંજ સુધી પીયે તો ઉંદરી ભુલાબ ના
ગી પ્રમેહ મરે સહી. ન સંદેહ: ॥૪॥

અથ. અનુરાધા નક્ષત્રનાં
રોગનાં ઔષધ છે:

ડગેરવાલનું મુળ તથા ધોળી ડગેરવુસ
ભ લાવી કુમારિકાના કાંતેલા સુત્ર ગ
ળ૭ સાતનો દોરો બનાવી હાથે તથા ક
ને બાંધે તો આંખ દુઃખતી મટે સહી ॥૧॥
ધંગાળ મોથ સુંઠ. કરીયાતું કડુ અંમૃતા
ગો સરવ ટાંક ૧૫ મુજબ. લેવાં તેનો પેડે

ડાગ્યો સાત બનાવવી પછી તે કુવાથની પ
ગીદ બોલ ઉકાળીયે સીંધા લુણનો લુડો ક
રીને રાજ્યો રાંકુ કુનો પછી પાંગી શેરનમાં
મે પડી નાંખી ઉકાળી પાંગી શેર ૦॥ રહે.
ત્યારે સીંધા લુણનો લુડો રાંકુ ૦॥ નાંખી
પાએલો લાવ પીનવાનું સર્વને રાણે સહી
॥૨॥ સમાપ્ત॥

અથ નેત્ર નાદ્રેનના રોગ
નાં ઔષદ લખ્યાંછે;

નેત્ર વસન્તને રવિવારે પુર્વદીશાના સામે
ઉભા રહી ઉંબરાનું મુળ લાવવું ને કાળી
ગાયના મુત્રમાં ઘસી પીવેતો આરામી થા
યને રાખે સંદેહ નહી;॥૧॥ સિંધા લુણ શે
ર ૦॥ વનકુવાર શેરન વાટી આકડાના દુધ
માં બોરલો કરી એરણ્યા છાંણામાં વાળીદે
ન કરી પછી તેને મોંપી પુરણાડરી રાંકરા

ચની છાસમાં દીને તો માસ ૧માં જળોદર પીયે
ઊધ્રરોગ એ સર્વે રોગને ટાળે. ઉપર બાજરી
નો રોટલો અને ગોળ ખાવો રાત્રે ખીચડી ઘી
નું વાળુ કરવું તો તમામ દુઃખ મટે સહી॥ ॥

અથ. મુળ નક્ષત્રનાં જોગનાં.
ઓખદ લખ્યાં છે;

આકડાનું મુળ સનિવારે ચોખા સોપારી
તે મુળના થડમાં મુકીને નોતરી આવવું ફરી
રવિવાર અને મુળ નક્ષત્રના દિવસે દીન
ઉગ્યા મોર સુરજ સામું ઉભા રહીને તે મુ
ળ કાઢી લાવવું પછી તેને છાંયડે સુકવી.
તેને ખાંડી ભુકો કરી રાખવો પછી તલમાં
તે ભુકો નાંખી તે તેલ જેને માથે ઘાલે તે
વસ થાય. પોતે જેને વસ્ય કરવું હોય તે
નું નામ લઈને માથે ઘાલીયે અસ્ત્રી તથા પુ
રૂષ વસ્ય થાય અથવા તીલક કરીયે તો સે

તિલક દેવી રાજવશ્ય થાય.॥૧॥

અથ પુર્વાશાઢા જોગનાં
ઔષધ લખ્યાં છે.

કેરુડાનાં મુળ પુર્વ દિશાએ સામું જે છે ને કા
ઢી લાવવું કુમારિકાનાં કાંતેલા સુત્રના દોરા
નાં આગળ ૨૧ નો દોરો બનાવી પછી કેરુડાનું
મુળ જે લાવ્યા હોય તે બાંધી પછી તે દોરો કેડે
બાંધીયે તો વીરજ બંધ રહે મલીન થાય ન
હી.॥૧॥ સરપંખાનું મુળ રવિવારે લાવી રા
ખીયે ને જ્યારે સરપ કરડે તેને એ મુળ તથા
મરીના પાણીયેર ઘસી પાયે તો સરપનું ઝેર ઉ
તરે સહી.॥૨॥

અથ ઉતરાષાઢા નક્ષત્ર
નાં જોગનાં ઔષધ છે.

વાંઝ કેરાણાનું મુળ લાવી કેડે બાંધીયે
તો વીરજ બંધ રહે પણ તે મુળ કુમારીકાના

ં સેલા સુત્રના ત્રણ-૨નો દોરો બનાવીને
તે ઘેરા સહીત મુળ બાંધવું જોઈયે. ॥૧॥ વ
ગં કંટોળનું મુળ. કેળનું મુળ એ બંને મુળ ચ
તુરદશી અને રવિવાર હોય તે દિવસે લ
વવાં અશ્વી રક્ષુમાં આવે તેવારે કરે. એ
ના મુળનું પાંણી કરીને નવરાવવી પછી કે
ળનું મુળ ગાયના દુધમાં ઘસી પાયે તો
અસ્ત્રી ગર્ભ ધરે સહી. પુત્ર આવે પુરૂષ સ
યે ચોથે દીવસે સંગ કરવો ॥૨॥ એરંડાં
સીંધવ, સુંઠ પીંપર એ ત્રણેનો સંમભાગે
ભુકો બનાવી લેઈ પછી તે ભુકો દરરોજ
ટાંક-૨ સંખ્યા સમે ગાયની છાસમાં દી
જે તથા આંબાનો મોર તથા જેઠીમધ ઘ
સાયે તો સ્વર કોયલના જેવો તથા અપે
ક્ષાના લક્ષણો થાય સહી. ॥૩॥

અથ શ્રવણ નક્ષત્ર નાં જોગ

नां औषद लख्यांछे;

श्रवण नक्षत्र अने रविवारे गुंदीनुं मुळ लाववुं अने त्रीजे रविवार आवे त्यारे ते अस्त्रीने घसीने पाये ते अस्त्री वस्य थाय सही;॥१॥

अथ धनेष्टा नक्षत्रनां जोग

नां औषद लख्यांछे;

धनेष्टा नक्षत्र मंगळवार अने चंद्र ग्रहण होय ते वेळाए इंद्राणीनुं मुळ लाववुं. पछी ते मुळ पाघडीमां राखी संग्राम मां जाय तो ते जीती आवे.॥१॥ इंद्रा णनुं फुल पुष्य नक्षत्र अने रविवार हो य ते दीवसे लई आववुं पछी ते पाणी मां घसी पीळाना कपाळमां तिलक क रीये तो ते देखी राजा प्रजा सर्व वश्य [illegible] य.॥२॥ इं [illegible]

જોગ હોય તે દીવસે લાવવાં પછી તે અ
સ્ત્રી વાંઝણી હોય તે અસ્ત્રીને રતુ આવ્યા
પછે દીન ૩ સુધી નવરાવીયે પછી તેઉ વાંપાં
ણીમાં નાંખી વાટી પછી તેડાણી તે પાંણી
દીન ૩ સુધી પાઈયે તો અસ્ત્રી ગર્ભ ધરેસ
હી ॥ ૩ ॥ ઈંદ્રાંણાનાં પાંદડાં પમપંટ જોગ
હોય તે દીવસે નગન થઈને લાવવાં લેઈ
યે પછી તે પાંદડાં કે આપણે જેટી હો
ય તેના આંગણા આગણ બઈને દાટી
આવવાં તો તે રાતુ સુધર થોડા દીવસમાં
ઊતરે થાય ॥ ૪ ॥ ઈંદ્રાણાનાં મુળ આણી
સોમવારનાં દીવસે નવાં લુગડાં પહેરે
ત્યારે તે લુગડાની ગાંઠે બાંધી રાખવે
નિકુળે તો જે અસ્ત્રી દેખે તે અસ્ત્રી મોહી
ત થાય ॥ ૫ ॥

અથ ધંદ સ્તંભીષા મદોનમાં જોગ

નાં ઔષદ લખ્યાં છે;

પરપોટીનું મુળ લાવી રાખી મુકી એ;
તે જ્યારે અસ્ત્રી નાહીતી થએલે ક્ષ્ટી પાં
મતી હોય તે વખતે તેને ગાયના દુધ
માં અથવા ઘીમાં ઘશી અથવા વાટી
પાઈયેલો તરત નાહી રહી પોણ તે સત
મીશા નક્ષત્ર અને રવિવાર હોય તેદી
વસે લાવી રાખવું જોઈયે;॥૧॥ નાગ
કેસર ગાયના ઘીમાં અથવા દુધમાં
વાટી અસ્ત્રીના રતુના ત્રીજે દીવસે
પાયેલો અસ્ત્રી ગર્ભ ધરે સહી;॥ ત્રણ
માસનાં રતુ લગણ એટલે ત્રણ રતુમાં
પાવું;॥૨॥ સંખાવલીનું મુળ ઉખેડી
શાસ્ત્ર મુજબ બાંધી રાખી તે ઉકાળી લાવ
વું પછી તે મુળ પાછડીમાં રાખીએ તે
[illegible]

ગીરાનક્ષત્ર અને રવિવારે સંભાવલી
નું મુળ અસ્ત્રીને દુધમાં ઘસી પાઈયે તો
સંતાન થાયજ ॥૪॥ સંભાવલીનું મુળ
કાચી કુમારિકાના કાંતેલા સુત્રના ત્રા
ગડાનો દોરો બનાવી તે મુળ બાંધી
અસ્ત્રી પોતાના ગળામાં બાંધે તો પુ
ત્ર પ્રસવ થાય ॥૫॥ સંભાવલીનું મુ
ળ લગન થઈને લાવવું પછી છાલીને
કરીને દુધમાં વાટી પાઈયે તો અ
સ્ત્રી ગર્ભ ધરે સહી ॥૬॥

અથ પુર્વાભાદ્રપદ નક્ષત્ર ના જોગનાં ઔષદ છે.

પુર્વાભાદ્રપદનક્ષત્ર અને રવિવારના
દિવસે સંભાવલીનું મુળ લાવવું પછી
તે પાંણીમાં ઘસી પીવડીયે તથા દુ
ધમાં પાઈયે તો સરપ વિષ ઉતરે સહી

॥૫॥ સંખાવલી સાથે પંચાંગ લેનેકુટી.
પછી તેમાં સાકરનાંખી મધાણી લેઉં પાંણી
કરીને પાઈયે તો તાગજીઓ પ્રમેહ મટે ત
હી. ॥૬॥

અથ. ઉત્તરાભાદ્રપદ નક્ષત્ર.
નારોગનાં ઔષધ લખ્યાં છે.

હરડી. જીરૂ. લોધર. લવીંગ. ગોધુમ.
નોલોર. એ સર્વ સંમભાગે લેઈ વાટી.
લીંબુ તથા આંમલીના રસમાં લીંન
વી હરસ ઉપર બાંધે તો હરસ મટે તેઉ
પર ગરમ ચીજ ખાવી નહીં. ॥૧॥ લસ
ણ. ચાંગામાં ખારી ચોપડીયે તો. દાદ
ર તથા ઢોર. ખરજવું. ખાઉ. હરોળીયા
એ સર્વ જાય. ॥૨॥ હવે. આંમલસા
રોગંધક. ટંકણખાર. રાળ. એ નાગરી
સંમભાગે બેઓર લાવીલ્યાવી [illegible]

गुके हरी पांगीमां चोपडीयेतो दादरम
टे सही पाग लाडु बणखेन हीङ्गणी रालीस
थी दादर मटशे ॥३॥

अथ अरे वनि मंदाग्निना रोगनां
औषध लख्यां छे.

आनंदभैरवमा अंदर समुद्रफेणना गुण
घणा छे ते लखयामां आवेछे; तुळशी
पचांग अने अंनेनी साथे समुद्रफेण वाटी
पाईयेतो टाढियो ताव जाय ॥१॥ पीपे
रसमुद्रफेण समभाग लेई होम २४ सुधी
पायेतो पत्य भागनी जाय सही ॥२॥ ही
गुना रसमां समुद्रफेण पाईये अथवा चो
पडीये तो हुण मटे ॥३॥ समुद्रफेण कुंवी
नारसमां चोपडीये अथवा पाईये तो
पांडु रोग मटे उपर मोणुं कमणुं ॥४॥
समुद्रफेण पारी तेमां लादर तेणवी अ

येनो सर्व जातना प्रमेह जाय उपर मोरुं
जमवुं ॥५॥ समुद्रफीण मांगणमां मुत्रमां
वाटी नास दीधे तो स्वरे जेर उतरे ॥६॥
समुद्रफीण गायनुं घृत [illegible] एवं मलाने
लेई वाटी चोपडीये तो कठमाला मटे उपरना
जरीनो शोरतो ओंच धी जावुं ॥७॥ समुद्र
फीण तलना तेलमां घसी नास दीधे तो कमर
जाय ॥८॥ समुद्रफीण गायना घृतमां वा
टी चोपडीये तो जरकानुं चाठुं जाय ॥९॥
समुद्रफीण हाथीना मुत्रमां वाटी नास दी
धे तो [illegible] जाय ॥१०॥ समुद्रफीण अने ए
रंडीओ जंने वाटी घीमां आयले ठमणो म
टे [illegible] ॥११॥ समुद्रफीण बकरी (बकरी) ना मु
त्रमां आयेलो [illegible] मटे ॥१२॥ समुद्रफी
ण [illegible] ना मुत्रमां अंजन आंखमां कीधे
ये तो आंखनी [illegible]

॥૧૩॥ સમુદ્રફીણ આંખમાં આંજે તો ધીરજ
વધે ॥૧૪॥ સમુદ્રફીણ છાલીના મુત્રમાં
ઘસી આંખમાં અંજન કરીયે તો આંખનું
તેજ વધે ॥૧૫॥

અથ અશ્વની નક્ષત્રના રોગનાં ઔષધ લખ્યાં છે,

ઓંઝેરાનું મુળ અગ્નિ ખુણમાં મોંહ કરી
ઊભા રહીને લાવીયે પછી કુમારિકાના કાં
તેલા સુત્રના તાર ૭ નો દોરો બનાવી
તેને એ મુળ બાંધી પછી તે દોરો હાથે બાં
ધીયે તો તાવ જાય ॥૧॥ ઓંઝેરાનું મુળ
બકરના માંખણમાં વાટી પછી તેનું તિ
લક બનાવે તો સર્વ જન વશ્ય થાય ॥૨॥

અથ ભરણી નક્ષત્રના રોગનાં ઔષધ લખ્યાં છે

[illegible]નું મુળ [illegible] કોણે ઉગમણી દિ

સાથે મુળ કરીને કાઢી લાવવું. કુમારિ
કાના કાંતેલા સુત્રના દોરાના ત્રાગડ
લઈ પછી તે દોરો સાથે મુળ બાંધી જમણા
હાથે બાંધીયેતો માસ૧૨ બાર સુધીનો.
તાવ સર્વ જાતનો જાય સહી.॥૧॥ હાથી
કરસંનનું મુળ-તથા લાલ એરંડાનું મુળ
એ બંને મુળ લાવી પછી કુમારિકાના કાં
તેલા સુત્રનો દોરો બનાવી તેને એ બં
ને મુળ બાંધી પછી તે દોરો જમણા હા
થે બાંધીયેતો તાવ સર્વ જાતના જાય
સહી.॥૨॥

અથ. કૃતકા નક્ષત્રનાં જોગનાં ઔષદ લખ્યાંછે.

જેઠ અંગોલનું મુળ કૃતકા નક્ષત્ર રવિ
વાર હોય તે દીવસે કાઢી લાવવું પછી.
તેને પાણીમાં ઘસી કુયામાં પીએતો

કૈયાનું કુણ આવતું હોય તે મટે; ॥૧॥
સાજર સીંધું તથા સુંઠ એ બંને વસ્તુ
લાવી પછી તે બંનેને ઘસી નરાડ દેવતા
ઉપરે ગરમ કરી જ્યાં કુણ આવતું હો
ય તીહાં ચોપડીયે તથા નરાડ પાઈયે
તો કુણ ને આવતું હોય તે મટે સહી;
॥૨॥ ઉપર લેડ કરવો

અથ રોહણી નક્ષત્રના રોગ નાં ઓષદ લખ્યાં છે;

રોહણી નક્ષત્રના દીવસે બપોરે કાળા
ધંતુરાનું મુળ આથમણી દીશાનું મુળ
કરીને કાઢી લાવવું પછી તે મુળ ઘસી
ને અસ્ત્રીનું નામ લઈ ને પુરુષ કપાળમાં
તીલક કરી તે અસ્ત્રીને બતાવે તો તે વસ્ય
થાય; ॥૧॥ ધંતુરાનું મુળીયું લઈ માંડ
[illegible] તે તેલ અંગ ચોપડીયે તો [illegible]

सु मारने दाखे.॥२॥

अथ मृगशीर नक्षत्रनां रोग
नां ओषद लख्यां छे

धोळा आकडाना मुळनो रस तथा तेना दुधनो रस भेरो पाओ तो तो .१ तथा रस नोख्यो.॥१॥ मेथी [illegible] अने पछी ठाण उपर रस [illegible] डी अने सहीस ॥२॥

अथ आद्रा नक्षत्रना रोग
नां ओषद लख्यां छे.

अंघेडो समुद्रना झाड उपर ऊग्यो होय तेनुं मुळ गणी [illegible] अने रविवार होय ते दीवसे लाववुं. ए [illegible] कुमारीकाना [illegible] तेना [illegible] ते मुळ बांधीने [illegible] [illegible]

અથ પુનરવસુ નક્ષત્રના રોગ
નાં ઔષધ લખ્યાં છે.

સફેદ શીંગણીનું મુળ શનીવારે તેની સાથે
ચોખા સોપારી તેના થડમાં મુકી નોતરી
આવવું અને કહેવું કે કાલે હું તને લેવા આ
વીશ એવું કહીને પાછા આવવું. તે વાત કો
ઇ આગળ કહેવી નહી. રવીવારમાં સુરજ ઉ
ગ્યા પહેલાં ઊઠી દાતણ પાણી કરી પછી
નાહી ધોઇ તે મુળ લેવા જાવું. પછી
ત્યાં જઇ દક્ષિણ દિશા તરફ મુખ કરી તે
મુળ કાઢી લાવવું. પછી તે મુળ પાઘડી
માં રાખે તો રાજા પ્રજા સર્વ વશ્ય થાય.
વળી કોરવાણ- બેરીયા- પોલી- ઘાંચી-
ચો- ચંડાળ- એ પાંચેના ઘરનાં છાપ
રાં તરણાં બબે લેવાં કુમલે તરણાં
લેઇને હીરવશ્રણીયે લપેટી સર્વ

ની વાર એક કરવી પછી પહેલું ઉપરથી
રાગર લુગડું ઓઢીયે. એક વરાણી
યના ઘૃતમાં બોળી પછી તેને લગાડીએ
પાણી ડાકણ પાડીયે શાકણ એને લા
ડીયે અથવા પેટમાં દીકો તે વહાય પો
તાનો દાસ થઈ રહે. આંખે આંજયે મો
હની પામે યુદ્ધમાં જીતે દરબારમાં જ
તે. એ ડાકણ મંત્રવાનો મંત્ર લખ્યો
છે. (ડાકણ ડાકણ શાકણ સ્વાહા ઘર
બેઠાં પીસું ત્યારી. આહાર પુરુષ પિયા
રી ડાંમરે દેરાદી અલિફાની કમદાવે
વી મોટી સિદ્ધી તાં હોય ગુરૂ પ્રસાદે
સવાગે રાજ પરજ પડો એ મેરે રૂદ મે
રી ત્નકિત ગુરૂકી શકિત ફૂરો મંત્રો
ઈશ્વરો વાચા; એ મંત્ર. વાર. ૧૦૮ ગણીને
સવાગ મંત્રીએ. ડાર્બ લીપ્યી ઘાપ

कोंगोणानो गोळ नाखी राखी मुकीने से
कोईने चीठी करजयो होय त्यारे आंखमां आ
णयेलो चिठ्ठी उत्तरे सही ॥२॥ समाप्त

अथा तंत्र जादुगीरी लखीछे;

फटकडी पाणीमां घसी ते पाणीये कोरा
कागळमां लखीयेलो अक्षर देखाय नही
पछी ते कागळ पाणीमां मेलीयेतो अक्षर
घोळा देखाय ॥१॥ लींबुना रसे कागळ
मां अक्षर लखीयेतो देखाय नही पण अ
ग्नि उपर ते कागळ धरीयेतो अक्षर पीळा
देखाय ॥२॥ कांदाना रसना हुये अक्षर काग
ळ उपर लखीयेतो देखाय नही पण ते अ
ग्नि उपर कागळ धरीयेतो अक्षर लाल
दीसे सही ॥३॥ काच्या घडा उपर केळ
ना रसनो लगार मलमाये लेपकरीलेने सु
कवाये पछी तेमां पाणी भराये पोशेर न सु

थी वाणी परमाने ते पशेलागीयेलो उपरथी
रुवां निकली पडे ने पांणीमें गोणो बंधाय जा
य त्यां मळसाये तां पछु मझिन उपर मुकी तेने
घुबा लाल कणेरना फुलने दाबे तो ते फुलस्वे
त थाय ॥ ३ ॥ ७ ॥ गोण मझिन उपर मुकी
तेनो घुबा लाल कणेरना फुलने दाबे तो ते
फुल स्वेत थाय ॥ ४ ॥ ८ ॥ श्री माहा जनं बे पो
रे आथां होय पण तेना ठणीया ते जंनुं पर
म घीरछे ते कणीयां लई १०८ वार पांणीमां
घोई नांखीये ठणीया १०८ लेवा लेई थे पछी
रासत्न तथा रास्त्रनी संग्राम करतां होय ते
थे जाये तेना धुंकना बाण लेई तेनो घरे ज
नाय थो पछी पेला कणीयांन झांझा पाणी
ते बाणना होयामां परोवी तेनी मांणा जना
वथा पछी नाम दाणे ने मरथानुं नांम लई
ना नासनु लेई ने माथा पुरखी ने पेरणो

ये यछवयां तेने आन्नीनां बुगडां उपर
रे. आन्नी नान स्व रुर प्रकारे तेथी इनाय.छे
ाशुविचारे सरस्वना हांगाउ तथा मउदना
हांगाउ तथा कुपान्नीयाउ. ते थीने लुई मुउ
उनतु होय तेना माकाण नांखीये पछी तेना
उपर थई मुउडु गया पछी ते हांगा बाळी लेवा
पछी ते हांगा केने घेर नांखीये ते घरमां रहे
नार मांगसोने गउकुमडां निरबळे शरीर
नामंदगाटा गरमाणानी सींग लावी रवि
वारे कुनरीकुमारी संग करतां वणउी रहे छे
तेवेमते तेगव माणानी सींग तेमना उपर
नाखीये पछी तेना ने कउझाय तेमां मेउ
गुथीमां रहे ते कुडने पटसा उपर मांगण ने
मारी नांखीये तो ते पारसो थाउ थोंरी बेशे
पछी ते कउडो परतीउपर पड्यो होय ते लेई
ने पारसा उपर नांखीये तो उभो सहि ॥ कमगु

ये वीछरुरा जगामां नांखी तेनाउपर कपासीया बाली
ये पांणी सींचीये पछी ते उगे तेनुं रु थाय तेनी
पुंणीनी दीवेट बनावी कोडीयामां दीवो करीयेतो
घरमां नगीआं जे होय ते तमांम नस्ट होजाये
॥१०॥ मुंजीकुमरीना पेटमां सागनां बीज बांधी
ये जमीनमां घालीने पछी ते साग उगे पछी ते सा
गनो दोरो बनावी ने बकरीना गळामां बांधी
ये ते बकरी कुतरी मारक होजाय सही ॥११॥ आं
मलसारो गंधक दीवेलमां घाली तेनो दीवो क
रीये तो ते दीवेल लोही थाय सही ॥१२॥ साकर
नापांणीमां दोरो लींबडी झाडना कुंडामां बोळी
सुकावीये पछी ते दोराथी हाथी हालतायनुं रोकी
उं कापीये तो कपाय ॥१३॥ सरांणीयानाघेरथी
समाहो लावी तेलमां लेपवी तेमां दोरो बोळीये
ने सुकवीये ते दोराथी लोहुं कापीये तो कपाय ॥
१४॥ पीपळाना छोडीयां लावी तेने भांगीनु होम

नावी होयरीमां भरी तेनाखीये जीणुं झीणुं भरी
ये पछी ते शेथणी नीचेथी धामे धामे स्नणगाव
रातरे अंधारामां बांधीये तो ते रातरे अग्निव
रसे छे अेम हेजायसही ॥१५॥ रुपासीआने मां
णसना मुत्रमां पलाणीये ने सुकवीये अेम गुणे
न्नुग पट दृवा रे धीअे रुपासीया । हाथमां लेई ते स
मां ली नवी हाथं णीमां बाणीये तो हाथ हाकेन
ही ॥१६॥ पाणीमां शेवाण थाय छे ते शेरडल
वीये पछी कुंडामां पाणी भरी तेमां नांखी राखी
मुकीये तो ते पछी हेडुं थाय ॥१७॥ कुंभार नो
नीभाडो धाल्यो होय तेमां थोडा ना नमस्कावीनां
भीयेलो ने नीभाडाना वासण सर्व भागी ज
य ॥१८॥ होवरनुं लाकडुं लावी ले ने बाणी राख
करवी पछी ते राख गधेडाना मुतरथी ठारी अेते
नालीकण्णा मायल दीरा सेर्ई सुलामां नांखीये
पछी तेमां अेक गाडु हाठी बाणीये तो यपाग ते सुका

उपर अनाज पाकवा मुक्युं होय ते ये ठेकाण
॥१८॥ पीपळीयो कपुर लावी ने कपुर नी धुमां छवे
र अनावी ते ने दावी पाणी मां न्हाखीये तो ने
जाय;॥२०॥ भुजा ना बीज पाणी मां पलाळी रांधी
ये तो तनर पछी ने धीजने हाथमां मशेडी खाये था
वीये तो ने ढोंगे सही; लोढ कांगडे सरनथ उडया
मेम स्थण ना होय; ॥२१॥ आंबाना कुंपणा नो
रस शेर ०॥ लींबनु हण शेर-१० तथा साकर शेर
१ ये सर्व लेडुवाडी कुंडे गळी आंबाना पांद
डीत घाली सुकीये तो ते सर्व रस थाय ॥२२॥
आंमलना मुळनो रस काढी मयना कुंपामां घाली
ये पछी ते रस आंबाना गोटला उपर चोपडी
सुकवीये ये प्रमाणे त्रण पट देवा. पछी ते गोट
लो वावीये पाणी सींचीये तो तरत ते आंबो उगे
ज्याय दशी होय तेमां केळाना रस लेपवाये तो
ते वो ही माळ्ळ थाय; ॥२३॥ नाळुरना कुळ्योर

काढी धातु याछरी उपर तेल लपटावीये पछी ते छत्री
या ताप्तु डापायेतो लोह मात्र निकळ जसे ॥२५॥
ल मां पलीना कणीया वाटी तेनो तौर जनावी
ने तेल [illegible] आंधीये पछी तेगोणा मां सणी ये
चांदनी घोयीयेतो ते सणीयो निकळे नहीं सांणी
तांदगी आवे सही ॥२६॥ लींबुमां छेद पाडी ते
मां पारो तथा चिंकणीनो आंकडो घाली पछी मां
(ग)थी ते छेद बंध करवुं पछी ते लींबु धरती उप
र तडके मुकीये तो थेकज मारे सही ॥२७॥ मां
शासनुं मुल शेर १ पाणी शेर २ तेमां उकाळी
ने राखी मे पछी तेना मोंमां डागणा करीमां
मां मलिन [illegible] नो हाको नहीं ॥२८॥ घेरी
मांकु मरी ने [illegible] वस्तु वाटी मांमां राखी ये पछी
मांचाना मुखमां मुके अगर तेल उकाळीने पी ये
तो ते हाजे नहीं ॥२९॥ पछी आकडाना पांदडां
ने [illegible] मरीनो रस [illegible] वार नो

रस मीठु रही ने वस्तुओ मेळवीने [illegible]
वनतकामे ओपजाये घणी ने वीत्या पाछ तपावे
लोढणो तथा तपावेला सांकळ ज्यारे तो ते रा
जे नहीं ॥ ३०॥ समाप्त ॥

अथ तंत्र विधी लखीए छे ।

लीलामाना रस अने पाणी मे अंने त्वे शुद्ध करी पछी
ओड वासण मां भरी तेमां सुर्णली मांछली सुकी वे
तो ते मांछली कुदती थाय पाणी पाणी मणे वी
नो रस डाळी मांजमां मां के तो लुतमे नहीं के
॥ ३१॥ आकडाना सुपनो रस नाणी ओरडे उपर थो
पडीये पछी ते पाणी ओरडे लखे सुकी ये ते ते पाणी
ओर लेइने शरीर उपर आ दरवरवनां ढंग
शुं लेई ओरवा मां था उपर सुरज सुरज इरडुंना
मारु गुडीये रवीवार ना थी थसे के मनुष्य तुं वां
मरणे पणी येतो ने नेवे रथाय ॥ ३२॥ अथवा
डउलुं मीठी पुं उन्हारना पैसी थी [illegible] [illegible]

अेकडु मांनने थटे छुं तेल लावी ते अेगी आमां
करी दीधे छुबो पछी अे दीवानी मेंस लगाडी
दरपाजी तेमें स के ना मांथा उपर लगाडीये ते
मांगनखुग था लागें सही ॥५॥ लींबोडायो
लीमडानी० हरीआ० सांग० अने अैनां मोळ
वाटी ने घेडा ना मुत्रमां आबे ने काडी ने ओणीं पर
नाखी वाणीये पछी ते मांगर छेलो होय तथा लु
न उकल थल आड होय तेनी आंजवां आंके तो
तेने देर पडे ॥६॥ आंकारोलुं सुण० वज० हींग० गुल
ग० रतां जणीं अे सर्व वाटी सुरमो आंजमते
धुनी दीखेनो साक्षात आसे ॥७॥ कुतरे अनुपार
आथी होय तें आधी। झटे ते थेडी सन्नो मुकीये ते
मांणस थुगतो हाम तेने ते संगरा छाटीये तो
बंध पडे पुमतो ॥८॥ अरणीनी छाल: मरी० लव
गनी छाल बी० बज० कोंन्नोणी नामीक, सापुडो
बाल० अे सर्व बाटी गधेडानां मुत्रमां गोळी करी

राखीये ते ओणी आंखमां आंजे तो वकवाळ
नजर न्हाव ओ सर्व दुर थाय. ॥८०॥ ओषधनाळ
अ.नलमां तथा अ शेणीयामां नांखीये पछी ते
पोले तों तेल निकळे नही. ॥८१॥ घोडानो दांत
घोडानो दांत कुतरानो दांत मनुष्यनो दंत ओ चार
दांतने बराबर थोई नांखी घोळीने घरबानी
पार उपर भुमी तेने आणी राख करवी पछी घ
नानी छोय पण रातरे कन थई ने आणवी पछी
ते अंने राख करणी चौदसना दीवसे माछळीयामां
घाली जोरमां ते माछलीयुं घालीने मनुष्य जो खाय
तेने आयुष वायो न थीना पळा मध तेज मीठु उष्ण
सत्र ना दीवसे तेनुं नाम छे शेमकेतो ते न कर
थाय. ॥८२॥ चतुरदशीने रविवारना दीवसे न
वो दांतीना लोहनो ओपटे गो वटे आणीयो छेलो
होय ते लाववो तथा मनुष्ये [illegible] थी [illegible]
[illegible] ना दीगणानी [illegible]

काकडानीय रक मखांगनी राख. तो कुधे लीगो
हमंदन अे सर्व लेई न॰न दईने बाटवां पछी
तेने थापी. सोगंडरी राखवां जेगलीनुं पेलरउुस
वुं पछा ने [illegible] मे नने मांथे नांखीये तो वस्य थाय
॥२३॥ श्र॰। च रा कुंडाणानी कड ऊनिर दीसाये
सुंठ करी नग्न थईने लावबी यं इजहूण वेणाये
लावबी पछी मादूजाम्यामां घाली ते राख्यी न
मुखमां राखे तो म्म इष्ट थाय तेने मोहे देखें मळी
॥२४॥ गोरेयं दम हींगोटनाखुण [illegible] ने आप
घात करी मृ राग पांमी होय जेना मशांगनी राख
अे सर्व बाटी ताबीतमां राखीये पछी ते ताबीत मु
खमां राखे तो म्म इष्ट थाय ॥२५॥ काम्यना दांत
तोफाल बेहु मे हाथीना नख ने मुको सरपनी
कांचली मोरनुं पींछ. सोपारी. हींग. अे सर्व
ही कुंगजंत मां फेरजी (पाणी) ते कुगजंत पेरी
पछी रांगीमां रेने कुगजंत स्त्रीने नाही; छ ॥ बंधु

ડાનો ગુંદર બાવળનો ભુકાજા લેઈને ગુંદરના
પેતો એ ઓ વાણ ને વધી ચાલુ થાય. ॥ ૧૭ ॥ બીજાઉપાય
ઝું. ધીંગારનાં પાંદડાં એ એને વાટી લાવીલમાં ઘા
લી પછી ને લાવીત મુખમાં રાખે તો ઉડી આવા
રાણો સ્વય એમ દીપો સાહી [illegible] લા [illegible]
વાવ્યો હોય ને તે પેઢા ઊગે ને ની [illegible] આ
આંગણની લાવી [illegible] સુધી [illegible]
કરવા પછી તે [illegible] લાવીનમાં ઘાલી મુખમાં
રાખીયે તો ઉડી આવાશમાં [illegible] એમ ઠીપોતા
પત્તા સરસવનાં ઠાં [illegible] રાઠનાં ઘ
[illegible] મંગાણ
[illegible] લાવથી પછી તે [illegible] ની પોટ
રી આંધી કોના ઘર [illegible] મુકીયે તેના ઘરમાં
[illegible] થાય. ॥ ૨૦ ॥ પંતુરાના [illegible]
કરતાણ [illegible] નાં [illegible] કસુતરનાં પર
[illegible] પાણી ને [illegible] થયેલો માં [illegible]

होय तेनें ते श्रीकेनो सुणी देवातोते घणो

मांगल्य गाहो थशे ॥२५॥ श्री॥ श्री

समाप्त.

जाहेरखबर

सर्वे सदगृहस्थोने विनंती साथे जणाव
वामां आवे छे के आ लघु पुस्तक नी सर्वे उपयो
गी बाबतो एमने ते वस्तुओमां शुं शुं गुण रहेला
छे ते समजाववा अभिप्रायो मोटा नामांकित
मत छापवामां आव्यो छे. माटे केम [illegible] थी
होय तेओए मगाववा विषे [illegible]
तेथी नाम पैसा [illegible] सेवामां [illegible]

ला. लल्लुभाई छगनलाल [illegible]

ठा. [illegible]

अमदावाद.

जाहेर खबर.

सर्व सद्गृहस्थोने विनंती साथे खबर आप-
वामां आवे छे के आ पुस्तकनुं [illegible]
कीयेल करशो अने तेथी पर [illegible]
इ के लाछे ते तमाम नकलो [illegible] माटे तजवी-
मां [illegible] आवी छे. [illegible]
सारुं ओमे आवां पडी [illegible] करीने ते नो [illegible]
करशे [illegible]
मंगावी ते वी [illegible] वामां आव-
शे नहीं.

ला० लल्लुभाई वनमालीदास
ठा० सरसपुर अमदावाद.